

[Aksel Larsen.]

bortlodninger, så er det geschæft, og hvis andre firmaer gør det, så er det også geschæft. Jeg fatter ikke, hvorfor pressen skal have denne undtagelsesstilling. Jeg har med glæde set, at adskillige blade har vendt sig mod tanken om en sådan undtagelsesstilling, og jeg håber, at man under lovforslagets videre gang gennem udvalget og gennem tinget vil få bortluget dette stykke ukrudt, således at pressen ikke får en favørstilling. Hvis det sker, vil vi være villige til at medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Handelsministeren (Philip): Drøftelsen i dag falder naturligt i to dele.

Der har været almindelig tilslutning til de nye regler, der her foreslås om beskyttelse af FN-mærket og Røde Korsmærket m. v. Det ærede medlem hr. Chr. Christiansen spurgte i den forbindelse, om forbuddet også måtte antages at kunne gælde eventuelle mærker for Nordisk Råd. Uden at kunne tage endeligt standpunkt til det vil jeg mene, at det må også omfatte sådanne mærker.

Dernæst har der været en drøftelse af spørgsmålet bortlodninger. Jeg kan vel karakterisere stillingen således, at de fem partier har rejst større eller mindre tvivl om berettigelsen af og udformningen af bestemmelserne, medens det ærede medlem hr. Aksel Larsen hovedsagelig har udtrykt tilslutning, men dog tvivl med hensyn til pressens undtagelsesstilling.

Jeg føler trang til at sige et par ord om selve lovforslagets indhold. Først om reglen om bortlodninger. Når der til reklamen for en vare er knyttet en bortlodning, er det i virkeligheden en form for tilgift, der gives. Den pågældende køber får lov til at deltage i en konkurrence og får eventuelt en præmie. Det er noget, der egentlig ikke har med varen at gøre. For mig er det noget ret vigtigt, at man, når man reklamerer, skal reklamere med noget, der vedrører varen. Man skal reklamere for varens kvalitet og så vidt muligt give rigtige oplysninger herom; man skal give oplysning om varens pris; men derudover at give forskellige former for tilgift forekommer mig at være noget sagen uvedkommende og altså urimeligt; derfor synes jeg, et forslag som dette kan have en vis mening. Da købmands-

organisationerne og forbrugerorganisationerne henvendte sig til mig, følte jeg da også, at det var rimeligt at fremsætte et lovforslag som dette og derved bringe spørgsmålet frem til almindelig drøftelse.

Spørgsmålet om en særlig undtagelsesbestemmelse for pressen har selvfølgelig beskæftiget mig, og når jeg har valgt at foreslå en sådan, skyldes det — det står i fremsættelsen — at det forekommer mig, at der er en række præmiekonkurrencer o. lign. inden for bladene, som der ikke er grund til at genere. Det er jo dog noget ganske rimeligt og legitimt, at man har kryds og tværs-opgaver og rebusser og den slags ting i et blad. Det er selvfølgelig ikke noget centralt i bladets virksomhed, men der er nu engang en vis tradition for det, og det er svært at drage en grænse mellem kryds og tværs-opgaver og rebusser og så bortlodninger. En præmiekonkurrence kan udformes på en sådan måde, at der i virkeligheden er tale om en bortlodning. Vi kender alle disse præmieopgaver, som ethvert menneske kan løse. Om det er så vigtigt at forbyde denne form for konkurrence inden for bladene, at man vil ofre det i og for sig i alles øjne legitime, som disse præmiekonkurrencer om småbeløb er, ja, det er et spørgsmål, vi kan diskutere. Jeg vil blot tilføje, at jeg ville græde tørre tårer, for så vidt denne undtagelsesbestemmelse skulle bortfalde.

Det ærede medlem hr. Baunsgaard var inde på, om det, der burde ske nu, ikke snarere var, at hele loven blev taget op til en gennemgribende revision, og om den opbygning, lovforslaget har fået med et mere konkret forbud, er hensigtsmæssig, eller om man ikke skulle gå en anden vej. Det er muligt, at der bør foretages en sådan gennemgribende ændring af konkurrence-loven. Jeg har ikke ment, det var rimeligt at tage et så afgørende skridt lige nu, men det kan der blive lejlighed til at drøfte i det udvalg, der bliver nedsat.

I et interview i et blad har jeg udtalt mig om sagen. Hvad jeg sagde, blev gengivet således — det var ikke helt mine ord — at jeg så fordomsfrit på den. Jeg kan føje til, at dette forslag er fremkommet, fordi store grupper i samfundet har ønsket det, men ikke fordi der inden for regeringen er nogen fast overbevisning om,